

[Marianne Jølvad]

fru Ingerlise Koefoed, om 5 mio. kr. mere til kulturbudgettet også sikrer for 5 mio. kr. mere kultur eller kvalitet eller alsidighed, hvad man nu vil vælge at kalde det.

Budgetterne for kulturen og hele kulturområdet er steget utrolig meget siden regerings-skiftet i 1982, og det kan dokumenteres med tørre tal. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard var her i salen i dag, ville han kunne dem udenad. Jeg kan dem endnu ikke udenad, men jeg vil gerne finde ud af dem. Kulturmidlerne i 1970'erne var langt færre, end de har været i 1980'erne. Det gælder på statens område, det gælder i kommuner og amter. I kommuner og amter er de steget med mellem 6 og 10 pct., afhængigt af hvor det er.

Aldrig nogen sinde har der været så mange midler til kulturen, som der er i dag. Alligevel skal vi høre på klage og veråb om krise i kulturen det ene og det andet og det tredje sted.

Der er et eller andet, der siger mig, at penge i sig selv ikke gør det, og jeg vil gerne høre, hvad SF mener der så bør til.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det var fru Ingerlise Koefoeds voldsomme bekymring over kommercialiseringen af medierne, der kaldte mig herop.

Jeg vil godt spørge fru Ingerlise Koefoed, om det ikke er sådan, at hvis man nu i nogle nærradioer eller i en landsdækkende radio- eller tv-station faktisk sender noget, som mange mennesker gerne vil se, så kan man godt kalde det folkelighed? Eller er folkelighed kun noget, som eliten bestemmer, og som skal have stats-tilskud for overhovedet at kunne overleve? Jeg mener, det sidste skal være der, og derfor er jeg tilhænger af Danmarks Radio uden reklamer.

Jeg kan ikke forstå fru Ingerlise Koefoeds opdeling i kommercialisering og ufolkelighed og alt det her. Jeg mener faktisk, at der er en god sammenhæng mellem det, folk vil se og høre, og så det, man kunne kalde folkelighed. Det, at der kommer reklamer i en række medier, medfører ikke nødvendigvis, at tingene derved bliver ufolkelige.

Jeg vil godt høre, om det ikke er sådan, at når mange gerne vil se det, så er det i højere grad meningsfuldt at kalde det folkeligt, end hvis det kun er en lille, lukket kreds, der synes, det er alle tiders.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil da gerne takke for, at der er nogen, der for en gangs skyld hører efter, hvad jeg siger.

Det kan ikke nægtes, at ministeren selv som et af sine første ministerord sagde, at når der skal spares på alle mulige andre områder, så skal der naturligvis også spares på kulturområdet.

Det er da muligt, at man ikke kan se det så stærkt af budgettet i år. Men vi ved godt, at den fastfrysning af tilskuddene på forskellige områder, der sker, og den regulering, der derefter skal ske, vil betyde, at kulturbudgetterne inden for de nærmeste år falder betænkeligt.

Jeg synes, det er betænkeligt. Jeg synes, at kulturpolitik er med til at give mennesker fantasi og følelse og udfoldelsesmuligheder, ting, der er kolossalt nødvendige for, at vi kan klare en hel masse af de andre ting, vi stilles over for.

Det er ikke rigtigt, som fru Marianne Jølvad siger, at jeg har sagt, vi skal have mange flere penge til kulturlivet. Men jeg undrer mig gang på gang over Det Radikale Venstre, som på SF's initiativ gik med på en dagsorden, der sagde, at i dårlige tider skal man ikke spare på kulturpengene, bl.a. for at man kunne bevare den frisindede og alsidige kulturpolitik, som De Radikale gik ind for. Jeg undrer mig over, at man undsiger den, sådan som man gør. Selvfølgelig betyder penge ikke alt, men selvfølgelig betyder penge også en mulighed for mere variation og for mere kvalitet, end man ellers vil kunne sikre.

Til hr. Duetoft: Nej, jeg har ikke sagt, at man ikke skal vise, hvad mange mennesker gerne vil se, men jeg mener, at kommercialiseringen medfører, at der bliver ensidighed i det, man kommer til at se, fordi reklamepengene søger derhen, hvor der sendes det mest populære – all right, altså det, mange vil se. Men hvad med de smalle udsendelser? Hvad med det, som måske kun 50.000 gerne vil se? Hvor bliver det af, hvis det hele skal være overladt til reklamefinansiering? Det er også dårlig, skæv folkelighed ikke at tage den side med.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er fru Ingerlise Koefoeds gentagelse af